

F. t. L. ang. en hensigtsmæssig Jordfordeling i de sønderjydske Landsdele.

den samlede Ejendom indenfor Værdien af Jord med Bygninger. Panteobligationerne kan udfærdiges uden Brug af Stempel og noteres i Grundbogen (tinglæses) uden Gebyr. Under Bygningernes Opførelser kan der, mod betryggende Sikkerhed, gives Forskud paa bevilgede Laan.

Ansøgninger om saadanne Laan bevilges af Bestyrelsen for Laanekassen for Sønderjylland efter Indstilling af den i § 1 ommeldte Kommission. Formen for Ansøgningskemaer, samt hvilke Oplysninger og Dokumentationer der kræves, fastsættes af Laanekassens Bestyrelse.

§ 4.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de med denne Lovs Gennemførelse forbundne Udgifter.

§ 5.

Denne Lov skal forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1929.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede ved de danske Udskiftningslove fra sidste Halvdel af 18. Aarhundrede, navnlig Forordning af 23. April 1781 tilstræbtes det, at enhver Lodsejer saa vidt muligt fik sin Jord udlagt samlet „helst paa eet Sted som det nyttigste“.

Tilsvarende Bestræbelser kommer til Udtryk i den for Slesvig gældende Udskiftningsforordning af 26. Januar 1770.

Men medens man paa Øerne og i Jylland nord for Kongeaaen i en Grad, som er enestaaende i Europa, efterhaanden de fleste Steder er naaet tæt op mod det tilstræbte Maal, findes der i de sønderjydske Landsdele store Distrikter, navnlig i de sydlige og vestlige Egne, hvor den Dag i Dag de enkelte Landejendomme hver bestaar af et stort Antal ofte over 20, undertiden over 40 spredt beliggende Smaastykker.

Dette skyldes vel noget, at Udskiftningen i Slesvig ikke i sin Tid er gennemført med samme Maalbevidsthed som i Kongeriget, men det finder navnlig sin Forklaring i, at der ikke i de efterfølgende Tider har været nogen stærk Opfordring for Beboerne af disse Egne til gennem Mageskifte og Udflytning at samle og afrunde Jorderne. Studeopdrættet har her været den alt dominerende Næringsvej, og Jorderne har for Størstedelen kunnet henligge til vedvarende Græsning. Medvirkende har ogsaa været, at Befolkningstallet i de sidste Menneskealdrer i Stedet for som i Kongeriget at vokse er gaaget tilbage,

Forelagte Lovforslag m. m.

saaledes at Bøndergaardene har bevaret deres oprindelige Størrelse eller endog er udvidet ved senere Køb eller Arv af flere Smaastykker.

Efter Genforeningen, ved hvilken de sønderjydske Landsdele, ogsaa paa Landbrugets Omraade, er kommet ind under samme Vilkaar som det øvrige Danmark, indser man imidlertid mere og mere, at den beskrevne Jordfordeling er i høj Grad uøkonomisk og staar i Vejen for ethvert Skridt i Retning af intensiv Udnyttelse af Jorderne. Men Vanskelighederne og Bekostningen ved det store Antal Mageskifter, der skal til for at faa en Ejendom samlet, er Skyld i, at der hidtil kun er sket ubetydelige Fremskridt.

Ovenstaaende Lovforslag tager nu Sigte paa at fremme en Samling af de enkelte Ejendommers Jordtilliggender og derved aabne Mulighed for en mere rationel Udnyttelse af Jorderne og en Forøgelse af Jordbrugernes Antal.

Til Forslagets enkelte Paragraffer skal bemærkes følgende:

Til § 1.

Saa fremt et virkeligt Resultat i den tilsigtede Retning skal naas, vil det være nødvendigt, at der udføres et stadigt og maalbevidst Arbejde af oplysende og raadgivende Art. Dette tænkes udført af en eller flere, særlig til dette Formaal nedsatte Kommissioner, som stilles frit med Hensyn til de Veje, de vil benytte for at